



W obliczu trudnej sytuacji węglowej

W ostatnich dniach ludność naszego kraju, a także zakłady przemysłowe napotykają na poważne trudności w normalnym zaopatrzeniu w węgiel.

Jakie są przyczyny tych trudności? Zasadniczą przyczyną, która w dużym stopniu wpłynęła na to okresowe zahamowanie dostaw opalu jest trwający od kilku tygodni mroz i opady śnieżne.

Te warunki atmosferyczne, panujące zresztą w całej Europie spowodowały duże przeszkody w pracy naszych kopalni, a także kolei.

Oprócz tego trzeba stwierdzić, że poszczególne resorty, mimo istniejących w tym względzie zarządzeń, zaniedbały przygotowanie do zimy i nie przedsięwzięły w odpowiednim czasie właściwych kroków, aby zapewnić normalną pracę załóg. Mimo ofiarnej pracy kolejarzy, którzy nie bacząc na ostry mroz, pełnili swą służbę, wystąpiły także, szczególnie w pierwszych dniach lutego, zakłócenia w normalnym ruchu transportowym.

Górnicy nasi, w ciężkich warunkach pracy, jakie stwarzał im utrudniony dojazd do kopalni oraz znaczne pogorszenie wskutek mrozów stan techniczny urządzeń kopalnianych, jak oblodzenie szybow, sortowni, płuczek itd. mimo wyczerpanych wysiłków nie potrafili wykonać swych zadań. W ciągu 14 dni lutego wydobyte węgla jest mniej niż o przewidzianego planem o blisko 270 tysięcy ton.

Niezależnie od tego wskutek silnych mrozów tylko zakłady przemysłu ciężkiego i koleje spaliły w tym okresie według przybliżonych obliczeń o ponad 300 tysięcy ton węgla więcej niż to było zaplanowane, a trudności, jakie miały PKP w regularnym podstawianiu wagonów spowodowały, że ilość wydobytego węgla leżącego na halach zwiększyła się także o blisko 85 tysięcy ton. Łącznie więc ilość węgla przeznaczanego na zaopatrzenie ludności dla zakładów przemysłowych i na eksport w okresie 14-tu dni lutego zmniejszyła się o ponad 655 tys. ton.

Jest to ilość poważna, która w warunkach ogromnie napiętego bilansu węglowego, niedostatecznych zapasów w zakładach pracy, na kolei i w magazynach, oraz przy istniejących poważnych trudnościach przewozowych, nie mogła nie odbić się dotkliwie na normalnym zaopatrzeniu ludności w węgiel. Stąd w wielu ośrodkach, szczególnie miejskich, dostawa węgla w I połowie lutego była mniejsza niż planowana. Sytuację pogarszał także fakt, że ze zrozumia-

łych względów zużycie węgla opałowego przez ludność następowało wskutek panujących mrozów szybciej niż normalnie.

Rząd i władze gospodarcze zdają sobie w pełni sprawę z trudnej sytuacji i podjęły wszelkie wysiłki dla jej poprawy.

W najbliższych dniach dzięki wzmocnieniu wysiłków górników i usprawnieniu pracy kolei, zaopatrzenie w węgiel ulegnie poprawie i ludność otrzyma do końca lutego o 130 tysięcy ton węgla więcej niż w pierwszej połowie miesiąca, nie licząc deputatów.

Niedobory w naszym bilansie węglowym zmusiły nas do zastosowania pewnych ograniczeń w zaopatrzeniu zakładów przemysłowych. W niektórych z nich została ograniczona lub nawet wstrzymana czasowo praca, aby zabezpieczyć dostawę węgla do kluczowych zakładów i instytucji obsługujących ludność. Jak wiadomo z notatek prasowych na niektórych mniej ważnych liniach została również w pewnej mierze ograniczona komunikacja kolejowa.

Deficyt w wydobyciu węgla spowodował także zmniejszenie naszego eksportu. Jest to oczywiście bardzo niekorzystne zjawisko i poważna strata dla gospodarki narodowej. Chodzi o to, że nie mogliśmy wykonać naszych zobowiązań wobec bratnich krajów co niewątpliwie powoduje w tych krajach również pewne zakłócenia gospodarcze. Ograniczyliśmy także eksport do niektórych państw kapitalistycznych. A pamiętać należy, że od naszego eksportu zależy import wielu niezbędnych surowców potrzebnych dla normalnej pracy naszych fabryk.

Decydujące znaczenie dla poprawy sytuacji posiada pełna mobilizacja załóg górniczych i jak najszybsza likwidacja powstałych w wydobyciu niedoborów. Każdy górnik i sztygar, pracownik kopalni muszą zdawać sobie sprawę z tego, że od jego ofiarnej pracy zależy normalna praca naszego przemysłu i zaopatrzenie ludności.

Wiele może pomóc też nasz przemysł. Kierownicy zakładów i zakładowe organizacje partyjne powinny przede wszystkim zwrócić szczególną uwagę na rygorystyczne stosowanie reżimu oszczędności w zużyciu węgla i energii elektrycznej. Nie zawsze bo-

wiem jeszcze zdajemy sobie sprawę z tego, że każda kilowatogodzina zużytej energii to spalanie w elektrowniach węgla.

Należy wykorzystać wszelkie możliwe środki ograniczenia zużycia węgla. Szczególnie powinno się pamiętać o tej zasadzie w zakładach zużywających przy produkcji duże ilości węgla i energii.

Wszędzie, gdzie to jest tylko możliwe należy zastosować pracę na jedną zmianę, lub też przesunąć godziny pracy z drugiej na trzecią zmianę. Trzeba również wziąć pod uwagę możliwość wykonywania remontów maszyn i urządzeń obecnie, a nie w późniejszych miesiącach oraz w miarę potrzeb dokonywać, po porozumieniu się z ludźmi, pewnych przesunięć urlopowych.

Zalogi w całej Polsce powinny pomóc górnictwu w rozładunku maszyn. Wszyscy odbiorcy węgla muszą zapewnić kolei natychmiastowe rozładowywanie wagonów bez względu na porę dnia i święta. Dla transportów węglowych jak i dla powracających do kopalni wagonów trzeba bezwzględnie otworzyć zieloną drogę. Poza tym wszędzie tam gdzie to jest możliwe należy dążyć do zwolnienia lokomotyw celem wysłania ich na Śląsk. Trzeba także na Śląsku do transportu węgla używać kolei wąskotorowych.

Cały kraj zna ofiarność i poświęcenie z jakim pracują nasi górnicy i kolejarze dążąc do jak najszybszego opamiętania sytuacji. Społeczeństwo nasze jest przekonane, że ich wielki trud i wysiłek przyniesie spodziewane rezultaty. Ale obowiązkiem wszystkich nas jest im pomóc, gdyż tym samym pomagamy sobie.

Wielki i trudny będzie to wysiłek, aby móc przywrócić normalne zaopatrzenie ludności i przemysłu w węgiel. Potrzebne jest dlatego aktywne współdziałanie całego społeczeństwa. Przecież każdy z nas pracując w przedsiębiorstwie czy też przebywając u siebie w domu ma możliwość przyczynić się do oszczędności energii elektrycznej, a więc i węgla — i tą drogą przyczynić się w jakimś stopniu do tego, aby dla każdego starczyło węgla na opał, aby nasze fabryki pracowały bez zakłóceń i przerw. A to leży w interesie każdego obywatela. („Trybuna Ludu”)

Młodzież polska gorąco pozdrawia młodzież krajów kolonialnych i zależnych

WARSZAWA. 21 lutego przypada Międzynarodowy Dzień Walki z Kolonializmem. Dzień ten obchodzony jest przez młodzież całego świata pod znakiem solidarności z młodzieżą krajów kolonialnych i zależnych.

Również i młodzież polska pozdrawia gorąco z tej okazji swych przyjaciół w uciśnionych krajach Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej. Z zakładów pracy, szkół i uczelni płynie do tych krajów wiele depeš i listów.

Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej przekazał za pośrednictwem Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej dary dla bratnich organizacji w krajach kolonialnych. Na dary te składają się instrumenty muzyczne oraz sprzęt świetlenny i sportowy. Jednocześnie Zarząd Główny ZMP wysłał do Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej list następującej treści:

„Z okazji 21 lutego — Międzynarodowego Dnia Walki z Kolonializmem, pragniemy przekazać za Waszym pośrednictwem gorące pozdrowienia od młodzieży pol-

skiej dla chłopców i dziewcząt krajów kolonialnych i zależnych wraz z braterskimi wyrazami solidarności z ich walką o niezawisłość narodową, o pokój i swe prawa.

Równocześnie ślemy serdeczne pozdrowienia wszystkim naszym przyjaciołom w Azji, Afryce i Ameryce Łacińskiej, którzy wspólnie z nami bronią idei wolności, pokoju i przyjaźni oraz walczą o lepszą przyszłość młodzieży.

Niech żyje Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej — obrońca praw młodzieży krajów kolonialnych i zależnych”.

W kołach ZMP w całej Polsce, odbywają się w związku z „Dniem” odczyty i pogadanki — łączone zagadnieniom walki z kolonializmem.

Szczególnie uroczyste obchodzić będzie dzień 21 lutego młodzież Wybrzeża. W Gdyni odbędzie się w tym dniu wieczorek, w której wezmą udział między innymi marynarze naszej floty handlowej i stoczniowcy.

Pomagajmy sobie w remontach

Dyrekcja zespołu PGR Motarzyno, Zjednoczenie Słupsk, przysłała nam długą listę części zamiennych do ciągników, które oddaje do dyspozycji innych warsztatów.

DO CIĄGNIKÓW „ZETOR”

10 sztuk nakrętka wału korbowego	nr kat. 243
8 „ koło klinowe prądnicy	501
9 „ uszczelka wału korbowego	96
14 „ filtr wstępu pompy	61

oraz szereg innych części.

DO CIĄGNIA „URSUS”

10 sztuk pierścień labiryntowy	nr kat. 8064
10 „ tłok pompy	2111
4 „ półoska tylna	5611
4 „ korbowód regulatora	1613

oraz szereg innych części.

Ponadto otrzymaliśmy długi wykaz łożysk kulkowych, łożysk łożyskowych i wałkowych, których warsztaty posiadają znaczną ilość. Publikujemy ich numery katalogowe: 213 F, 2313, 7312, 6412, 6222, 2305, 6307, 6269, 1609, 7815.

Oto wykaz części zamiennych, które przedstawia do dyspozycji warsztatów POM i PGR załoga POM Tychowów:

DO CIĄGNIA „URSUS”:

szuk	nr kat.
tłok R 3 i R 2	2
tuleja korbowoda	15 1509
tuleja sworzni	15 4702
sworzeń tłoka	10 1352
panewka korbową	10 2027
korpus piasty lewej i prawej	10 4750 i 4740
ciężarek regulatora	6 2003

DO CIĄGNIA „ZETOR”:

szuk	nr kat.
wysuwana część osi	2 627 i 620
pierścień uszczelki	4 3974
wałek rozrządu	2 8701
gniazdo zaworu	15 1026



W salach Związku Naučystów Polskiego w Warszawie, rozpoczął 16 bm. obrady Ogólnopolski Zjazd Bibliotekarzy. Na zdjęciu: uczestnicy Zjazdu: Aniela Dubis, kierowniczka biblioteki WRN w Krakowie oraz Zofia Wojewódzka — kierowniczka biblioteki ZZ Energetyków w Krakowie, oglądają wystawę książek zorganizowaną z okazji Zjazdu. (CAF — fot. Pieńkowski)

Z KRAJU

NOWY TYP STRUGARKI

W FABRYCE Urządzeń Mechanicznych w Porębie rozpoczęto produkcję nowych wysokosprawnych strugarek wzdlużnych typu HDA-30. Pierwsza seria tych nowoczesnych obrabiarek, licząca 15 sztuk, już niedługo opuści hale montażowe fabryki. Nowe strugarki są wyposażone w nowoczesne urządzenia do nastawiania noża i uchwytów.

BRILANTY... ZE SZKŁA

NIE wszyscy jeszcze wiedzą, że na dnie Wisłoka leżą nieprzebrane bogactwa — czarne, szare, brązowe i białe krzemienie, które po odpowiedniej obróbce i oszlifowaniu dają znakomite wkładki do sygnetów męskich, imitując do złudzenia kamienia półszlachetne. Obróbkę tych krzemieni, jak też krajowych nefrytów, chryzoprazów i serpentyn znalezionych w Kleckiem oraz szlifowanie sztucznych brylantów ze zwykłego szkła zajmuje się Zakład Doskonalenia Rzemiosła w Rzeszowie.

NOWY SZYB URUCHOMIONY W KOPALNI „BRZESZCZE”

W CZASIE ostatniej zimy nocnej z niedzieli na poniedziałek górnicy jednej z największych w Krakowskim Zagłębiu Węglowym kopalni „Brzeszcze” korzystali już z nowego szybu przeznaczanego do transportu drewna do obudowy. Uruchomienie tego szybu przyczyniło się do terminowego zaopatrywania górników w drewno, co w dniach wyjątkowej walki o nadobycie niedoborów w wydobyciu węgla, spowodowanych silnymi mrozami i śniegiem, jest jednym z podstawowych warunków rytmicznej pracy. Nowy szyb pozwolił poważnie odciążyć szyb wyciągowy, który obecnie wyłącznie wydobywa węgiel.

Nasze SPRAWY

Bohaterowie zsiłki

Istnieją wreszcie poważne rezerwy w państwowych gospodarstwach rolnych, które w rolnictwie województwa koszańskiego odgrywają szczególnie poważną rolę. Obok przodujących są jeszcze u nas PGR-y, których wydajność z ha odbiega daleko od przeciętnej. Są również takie, w których hodowla zarówno bydła jak i trzody chlewniej, spychana jest daleko na drugi plan.

Wielka polska staje przed nowym wielkim egzaminem. Obok zadań politycznych, stawia on także zadania organizacyjne i gospodarcze. Duże znaczenie mieć będzie niewątpliwie przeprowadzenie nowej klasyfikacji i nowych pomiarów ziemi oraz obniżenie obowiązkowych dostaw, co w dużej mierze ożywi akcję osadnictwa i przyczyni się do większej mobilizacji wsi. Trudno jednak liczyć na automatyczne działania Uchwały KC. W walce o jej realizację trzeba będzie na bieżąco rozwiązywać szereg skomplikowanych trudności, trzeba będzie operatywnie oraz samodzielnie dawać sobie radę z kłopotami. Tym większa rola rad narodowych, organizacji partyjnych i masowych. Trzeba będzie dokonać wielkiego wysiłku, aby z pracy partyjnej i z działalności aparatu rad narodowych zniknęło rutyniarstwo, zaśnie-działłość, żeby w miejsce papierka pojawiło się żywe słowo, konkretna, twórcza pomoc.

Uchwała Komitetu Centralnego stawia przed całym narodem w konkretnych warunkach, zadania na miarę jego potrzeb. Te miarę stanowi 25 proc. wzrostu produkcji rolniczej. Potrzeba nam więcej zboża, mleka, mięsa, jarzyn... Ten wzrost konieczny jest dla wydawnego podniesienia stopy życiowej społeczeństwa. Dlatego musimy zrobić wszystko, aby ta miara potrzeb została całkowicie wypełniona.

Ludzie pracy Ziemi Koszalińskiej z uwagą śledzą przebieg XX Zjazdu KPZR

Bohaterowie zsiłki zebrań przygotowuje się TOR w Koszalinie.

Wielu robotników nie czekając na zebrania, z zainteresowaniem studiują materiały zjazdu. Np. majster Matyjaszek pracownik odlewni Sławneńskich Zakładów Przemysłu Terenowego w Darłowie, interesuje się szczególnie zagadnieniami między narodowymi, bardzo dokładnie omówionymi w referacie i dyskusji.

Natomiast tokarz narzędziowy Zbigniew Witkowski wie o uwagach poświęca sprawom go spodarczym, a szczególnie po stopowi technicznemu. — „Chciałbym, by w naszym zakładzie wszystkie prymitywne maszyny zastąpione zostały nowoczesnymi. Im lepiej będziemy pracować, tym szybciej dojdziemy do takich wyników jak w Związku Radzieckim. Przykład jak należy pracować znajdujemy w referacie tow. Chruszczowa. Trzeba widzieć w perspektywie swój zakład — tak, jak on będzie wyglą-

dał za rok, dwa. To dodaje bodźca do pracy. Referat tow. Chruszczowa czytałem z dużym zainteresowaniem. Duże wrażenie wywołało postanowienie skrócenia dnia roboczego z 8 na 7, w dniu przedświątecznym 6 godz. przy jednoczesnym zwiększeniu płacy realnej.”

MIMO MROZÓW I OPADÓW ŚNIEŻNYCH 1 000 TON SUROWKI PONAD PLAN MIESIĘCZNY



Mimo bardzo niesprzyjających warunków atmosferycznych załoga wielkich pieców w hucie im. Lenina do dnia 16 bm. wyprodukowała dodatkowo 1 000 ton surowki ponad plan lutowy.

Na zdjęciu: tak wygląda rejon wielkich pieców w hucie im. Lenina w czasie trwających obecnie fal mrozów.

Fot. — CAF



XX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Przemówienie towarzysza W. M. Mołotowa

(Fragmenty)

TOWARZYSZE!

W referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego KPZR tow. N. S. Chruszczow nakreślił porywający obraz wielkich wydarzeń, których uczestnikami byliśmy po XIX Zjeździe. Referat ten uogólnia doświadczenia walki naszej partii w dobie obecnej, zawiera głęboką marksistowsko-leninowską analizę sytuacji między narodowej i wysuwa nowe, olbrzymie zadania, stojące przed naszą partią, przed narodem radzieckim.

Naród nasz przeżył bohaterką drogę. Już w okresie przedwojennym zbudował on w zasadzie społeczeństwo socjalistyczne, obecnie zaś realizuje stopniowe przejście od socjalizmu do komunizmu. Na drodze tej piętrzyły się niemałe trudności, których przewyższenie wymagało wyjątkowego wytężenia sił, a niekiedy olbrzymich ofiar, zwłaszcza w okresie wojny.

Podstawą potęgi i żywotności naszego wielkiego państwa jest wykuty przez naszą partię leninowski sojusz chłopów i robotników. W naszych czasach potężny i niezłomny sojusz klasy robotniczej i chłopstwa kolchozowego jest fundamentem wspólnego jednolitego moralno-politycznego naszego socjalistycznego społeczeństwa, fundamentem przyjaźni i braterstwa narodów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Aby zapewnić szybsze zaspokojenie rosnącej zapotrzebowania ludności na artykuły żywnościowe oraz za potrzebami przemysłu spożywczego i lekkiego na surowce rolne, partia i rząd radziecki dokonali szeregu nowych doniosłych posunięć,

tu wymienić należy przede wszystkim — zwiększenie materialnego zainteresowania kolchozów i kolchoźników, MTS i sowchozów w zwiększeniu produkcji rolnej oraz odpowiednie skorygowanie cen tych artykułów.

Szczególne znaczenie miało pomyślnie wykonanie śmiałego planu zagospodarowania odlogów i ugorów, co zwiększyło obszary zasiewów, zwłaszcza zbóż, o 33 miliony ha. W nowy sposób postawiony został taki problem, jak zdecydowanie zwiększenie powierzchni zasiewów kukurydzy, co ma wyjątkowo doniosłe znaczenie dla szybkiego rozwoju hodowli.

Należy podkreślić, że partia i rząd radziecki zwracają szczególną uwagę na podniesienie dobrobytu chłopstwa kolchozowego.

Partia nasza zawsze troszczyła się o wszechstronny rozwój przemysłu i transportu. Partia stale podkreśla przy tym priorytet rozwoju przemysłu ciężkiego, ponieważ od niego zależy rozwój zarówno rolnictwa, jak i innych gałęzi gospodarki narodowej, zwiększenie zdolności obronnej naszej ojczyzny socjalistycznej, dalszy wzrost dobrobytu ludności.

Z referatu tow. Chruszczowa wiadomo, że w ciągu szóstego pięcioletnia zostanie wprowadzony w nasz przemysł i w naszych instytucjach 7-godzinny dzień pracy. Okoliczność ta, jak również przewidywane poważne podwyższenie realnych płac robotników i urzędników oraz szeregu innych posunięć jest wyrazem szczególnej troski naszej partii, jaką zawsze przejawiała ona w dziedzinie podnoszenia stopy życiowej mas pracujących.

I.

Zasadnicze zmiany w sytuacji międzynarodowej i możliwość zapobieżenia nowym wojnom

Druga wojna światowa była poważną próbą socjalistycznego ustroju społecznego i państwowego. Próba ta dowiodła, że państwo socjalistyczne, ciesząc się bezgranicznym poparciem narodu, posiada niewyczerpane siły duchowe i materialne.

Stosunki między ZSRR, Chińską Republiką Ludową i innymi krajami socjalistycznymi rozwijają się na trwałej, przyjacielskiej podstawie, przyswiera im jednemu głównym celom. Wypróbowane kierownictwo partii komunistycznej i robotniczych zapewnia krajom socjalistycznym nieustanny marsz naprzód. Spośród wszystkich wydarzeń ostatniego czasu należy wyodrębnić sukcesy budowy socjalizmu w Chinach, sukcesy, które nabrały ogromnego rozmachu godnego zaiste wielkiego narodu chińskiego. Wszystko to umożliwiło ukształtowanie się potężnego obozu krajów pokoju, demokracji i socjalizmu.

Utworzenie tego obozu ma wyjątkowo doniosłe znaczenie międzynarodowe. Doświadczenie państw należących do tego obozu demonstruje różnorodność dróg w dziele budowy socjalizmu w niespotykanym stopniu zwiększa możliwości i skalę wpływów socjalizmu. Oboz ten jest równocześnie niezłomną ostoją klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy w ich walce o swoje prawa i poprawę warunków bytu w krajach kapitalistycznych.

Obecnie na równi ze światowym systemem kapitalistycznym istnieje także światowy system socjalistyczny. Historia postawiła na porządku dziennym sprawę pokojowego współistnienia tych systemów. Oczywiście, należy liczyć się z tym, że rozbieżności i spory między nimi są nieuchronne. Dlatego należy dać jasną odpowiedź na pytania, jak po-

winny być rozwiązywane istniejące i zarysowujące się w toku wydarzeń sporne problemy.

Prowadzą do tego tylko dwie drogi: droga rokowań i pokojowego uregulowania rozbieżności albo droga wojny. Innych dróg nie ma. Związek Radziecki i wszystkie inne kraje socjalistyczne zdecydowanie odrzucają drogę wojny. Dążymy do tego, aby również zwolennicy przeciwnego systemu uznali zasadę pokojowego współistnienia obu systemów.

W wyniku dwóch wojen zostało zabitych i rannych ponad 80 milionów osób. W obecnych warunkach nowa wojna światowa byłaby bez porównania bardziej niszcząca i niebezpieczna. Wniosek może być tylko jeden — powinniśmy uczynić wszystko, aby w interesie całej ludzkości obronić pokój.

Marksizm-leninizm uczy, że z jednej strony w warunkach imperializmu istnieje ekonomiczna podstawa wojen i że z drugiej strony imperializm sam rodzi siły społeczne, które dążą do położenia kresu wojnom imperialistycznym i samemu imperializmowi.

Oczywiście, że w obecnych warunkach również istnieje niebezpieczeństwo nowej wojny światowej nie mówiąc już o innych konfliktach wojennych, ponieważ istnieje imperializm. Ale inna rzecz, gdy istnieje niebezpieczeństwo wojny i niema sił, albo co najmniej, nie ma rzeczywistej wielkiej siły, aby przeciwstawić się temu niebezpieczeństwu, a inna rzecz, gdy takie siły i przy tym niema, stały się faktem i gdy wskutek pojawienia się tych sił powstała realna możliwość zapobieżenia wojnie.

Nie można, oczywiście, nie liczyć się z faktem, że najbardziej agresywne kolo imperializmu snują plany obliczone na to, by co najpóźniej roz-

wój historii. Jak wiadomo, tego rodzaju działania znalazły wyraz w planach „powstrzymania”, zwłaszcza w planach „wyzwalania”, w planach pojętych duchem agresji przeciwko krajom socjalizmu. Jednakże inna rzecz — snuć tego rodzaju fantastyczne plany przywrócenia przemocą kapitalizmu w krajach socjalistycznych, a zupełnie inna rzecz — możliwości ich realizacji w obecnych warunkach, gdy całe dzieje istnienia i rozwoju ZSRR wspinały się na szczyty, iż plany takie są nierealne.

W okresie poprzedzającym drugą wojnę światową Związek Radziecki bronił konsekwentnie interesów pokoju oraz wzywał inne państwa do zjednoczenia się w celu przeciwdziałania rozpętaniu nowej wojny światowej.

Sily Związku Radzieckiego — jedyne w tym czasie państwa socjalistyczne — i sympatyzujących z nim miliony pokój ludzi w innych krajach były wówczas niedostateczne, aby odwrócić wojenne plany najbardziej agresywnych krajów imperializmu. W takiej właśnie sytuacji rozpoczęła się druga wojna światowa.

Druga wojna światowa w większym jeszcze stopniu niż pierwsza uświadomiła i zahartowała wiele milionów ludzi.

W toku drugiej wojny światowej i po jej zakończeniu w szeregu państw zrodziły się, powstały i zespoliły także nowe siły społeczne i polityczne, których pojawienie się na arenie dziejowej w zasadniczy sposób zmieniło międzynarodową sytuację polityczną. Wojna, powodując niesłychane napięcie sił narodów, spowodowała równocześnie ogromne zmiany w życiu politycznym, w szczególności w krajach Europy i Azji.

Obecnie istnieją dwa światowe obozy państw, które głęboko różnią się pod względem ustroju społecznego i państwowego. Podczas gdy najbardziej agresywne kolo w niektórych krajach imperializmu zajęte są obecnie przygotowaniami do nowej wojny, głównym zadaniem krajów obozu socjalistycznego jest utrzymanie i utwardzenie pokoju, organizowanie walki o pokój, przyjaźń i współpracę między narodami. Tym samym Związek Radziecki, Chińska Republika Ludowa i inne kraje demokracji ludowej są wyrazicielami najgłębszych, najbardziej bliskich i naprawdę żywotnych interesów narodów nie tylko swoich krajów, lecz również wszystkich innych narodów — jeśli mowa o masach ludowych we właściwym tego słowa znaczeniu.

Jeśli chodzi o pokój, interesy wszystkich narodów, bez względu na ustrój społeczny i państwowy tych lub innych krajów są zbieżne z interesami krajów obozu socjalistycznego, który ofiarne broni pokoju na świecie, przyjaźni i współpracy między narodami.

Nie powinniśmy zapominać o niebezpieczeństwie wojny, ulegając złudzeniu, że we wszelkich warunkach mamy zapewniony pokój i spokojne życie. Zawsze musimy być czujni i uważnie śledzić agresywne plany imperialistów.

Obecnie również w obozie sił wrogich socjalizmowi dobrze wiadomo, że posiadamy nieprzebrane możliwości materialne i ogromne osiągnięcia techniczne — również w dziedzinie najnowszych typów najpotężniejszej i najbardziej różnorodnej broni, aby — jeśli zajdzie tego potrzeba — móc skutecznie się obronić. Należy przypuszczać, że nasi przeciwnicy stracili już wcale złudzeń, jakie do niedawna jeszcze w tej sprawie żywili.

Obecnie stało się to tak dalece oczywiste, że powinno być wywrzeć wpływ również na kolo wciąż jeszcze snujących plany rozpętania wojny dla zdobycia hegemonii światowej. Nie wolno jednocześnie nie pamiętać, że w próbach dziejowych decydująca rola przypada narodowi, że decyduje jego zwartość i wiara w słuszność swej sprawy.

Dzisiaj mamy pełne prawo mówić o nieustannie umacniającej się jednolitości moralno-politycznej narodów całego obozu socjalistycznego. Narodziły się zespółone, ich przyjaźń rośnie i krzepnie, przekształcając się w ścisłą i wszechstronną braterską współpracę suwerennych i niezależnych krajów.

Jeśli chodzi o obronę interesów pokoju wytworzyła się taka sytuacja międzynarodowa, o jakiej 10 — 15 lat temu mogliśmy jedynie marzyć.

Chodzi nie tylko o to, że minęły już czasy, kiedy Związek Radziecki był jedynym państwem socjalistycznym i znajdował się we wrogim otoczeniu kapitalistycznym oraz że obecnie powstała potężna ostoja pokoju — socjalistyczny oboz krajów Europy i Azji. Jeśli chodzi o obronę pokoju, rośnie liczba naszych sojuszników również poza obrębem tego obozu.

W obecnych warunkach sprawy pokoju bronią nie tylko narody zjednoczone pod sztandarem socjalizmu. Przeciwno planom agresji występuje dziś otwarcie także niemało innych państw, zwłaszcza spośród tych, które jeszcze wczoraj całkowicie zależne były od imperializmu i dopiero obecnie wydoszły się na samodzielną drogę życia narodowego. Narody i rządy tych krajów rozumieją, że prowadzona przez kolo agresywne polityka przygotowywania wojny i twórczości bloków militarnych zagraża zdobyci przez nie niepodległości.

W związku z tym należy wspomnieć o przełomowym dla świata znaczeniu dokonującego się obecnie rozpadu systemu kolonialnego.

Ruch antykolonialny objął najszerze masy w Azji i zaczyna również coraz bardziej rozwijać się w Afryce.

Powszechnie wiadomo, że również w krajach kapitalistycznych rozwija się na szeroką skalę antywojenny ruch mas ludowych — ruch obrońców pokoju.

Dotychczas agresorzy nigdy nie napotykali tak wielkich trudności w urzeczywistnianiu swych planów, dziś bowiem nie mogą już liczyć na posłuszeństwo i pokorę ludów przy realizowaniu swej polityki. Niemniej jednak nie powinniśmy spocząć na laurach, ani liczyć na to, że wszystko zrobi się samo.

Wiemy, jak wielkim i różnorodnym środkami dysponują jeszcze imperialiści, aby kontynuować wyścig zbrojeń i podsycać historię wojenną, aby w tej atmosferze przygotowywać nowe plany agresywnej wojny.

Aby nie dopuścić do nowej wojny, powinniśmy robić o wiele więcej niż dotychczas dla nieustannego wzrostu we wszystkich krajach aktywności i zwartości przodujących sił społeczeństwa i szerokiej mas.

Dalecy jesteśmy od twierdzenia, że już teraz czyni się wszystko, co jest konieczne, aby uniemożliwić nową wojnę. Często jeszcze pozostajemy pod przemożnym wpływem tych przyzwyczajęń i szablonów, które wytworzyły się w przeszłości, przed drugą wojną światową, a które dzisiaj przeszkadzają w rozwijaniu nowych, szerszych i bardziej aktywnych form walki przeciwko wojnie.

Sto jeszcze grzeszymy niedocenianiem nowych możliwości, jakie stanęły przed nami w okresie powojennym. Przejawiało się to również w pracy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, na co waka-

zał w porę Komitet Centralny naszej partii.

W dziedzinie polityki zagranicznej partia nasza bierze za punkt wyjścia konieczność jak najpoważniejszego uwzględnienia konkretnych warunków, konieczność zrozumienia danej sytuacji i perspektyw rozwoju historycznego. Leninowskie powiązanie pryncypialności i elastyczności w prowadzeniu polityki zagranicznej — oto co zapewnia naszej partii sukcesy w rozwiązywaniu zagadnień międzynarodowych.

Nasze dążenie do tego, by obronić pokój i nie dopuścić do nowej wojny światowej opiera się na niezłomnej wspólnocie krajów socjalizmu i na stale wzrastającym poparciu tych krajów niesocjalistycznych.

Wszyscy wiedzą, jak wielkie znaczenie dla sprawy umocnienia pokoju ma stanowisko takich krajów jak Indie, Burma, Indonezja, Egipt i inne.

W naszej walce o pokrzyżowanie planów zwolenników wojny powinniśmy zgodzić się

na naukę leninowską uwzględnić fakt, że między uczestnikami różnych bloków agresywnych istnieją i pogłębiają się sprzeczności ekonomiczne i polityczne, nieuniknione w sytuacji, w której najsilniejsi uczestnicy tego rodzaju bloków dążą do umocnienia swych imperialistycznych pozycji kosztem partnerów. Sprzeczności te osłabiają siły agresywne i zwiększają możliwości obrony pokoju.

Interesy pokoju i walki przeciwko niebezpieczeństwu nowej wojny wymagają, by sprawa jednolitej klasy robotniczej znalazła się w centrum uwagi zarówno partii komunistycznych jak i socjalistycznych.

Jeśli klasa robotnicza zapewni jednolitość swych szeregów, międzynarodowa solidarność proletariatu stanie się nieprzezwyciężoną barierą dla sił wojny. Wojny nie będzie, jeśli klasa robotnicza rzeczywiście zjednoczy swe siły i konsekwentnie wykazywać będzie zdecydowaną wolę obrony pokoju.

II.

Walka Związku Radzieckiego o pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe

Po szczegółowej analizie sytuacji międzynarodowej zawarł w referacie tow. N. S. Chruszczowa, nie ma potrzeby omawiania bieżących wydarzeń i licznych posunięć, w których znajdowała wyraz inicjatywa pokojowa rządu radzieckiego w ubiegłym okresie. Można je jedynie podkreślić olbrzymie międzynarodowe znaczenie po szczególnych wydarzeniach ubiegłego roku i naszej ogólnej tendencji w dziedzinie polityki zagranicznej do złagodzenia napięcia międzynarodowego.

Wymienić tu należy przywrócenie przyjaznych stosunków z bratnim narodem Jugosławii, rozwijających się obecnie coraz lepiej nie tylko z korzyścią dla obu naszych państw, lecz również z korzyścią dla sprawy umocnienia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Kontynuowanie nienormalnych stosunków, jakie istniały w ciągu kilku lat między Związkiem Radzieckim i Jugosławią, byłoby na rękę wyłącznie wrogom pokoju.

Z szerokim oddźwiękiem spotkały się propozycje Związku Radzieckiego w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Rząd radziecki popiera w całej rozciągłości propozycje Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Azji. Związek Radziecki kontynuuje swą konsekwentną walkę o redukcję zbrojeń i zakaz broni atomowej.

Szczególne miejsce zajmuje konferencja szefów rządów czterech mocarstw, która odbyła się w Genewie w lipcu ubiegłego roku. Wykazała ona dobitnie, iż istnieją realne możliwości złagodzenia napięcia międzynarodowego, poprawy stosunków ZSRR z głównymi mocarstwami drugiego obozu. Jednakże dalszy bieg wydarzeń ujawnił, że na drodze do poprawy stosunków między tymi krajami jest jeszcze niemało przeszkód wnoszonych przez krótkowzrocznych zwolenników polityki „z pozycji siły”, która w zastosowaniu do Związku Radzieckiego i innych państw socjalistycznych skazana jest na nieuchronne fiasko.

Po krachu hitlerizmu i utworzeniu milującej pokój Niemieckiej Republiki Demokratycznej nie ma dziś na kontynencie europejskim takiego państwa agresywnego, które w obecnych warunkach zdecydowałoby się rozpętać nową wojnę światową dokonując na paści na Związek Radziecki lub na kraje demokracji ludowej. Inne są dziś w Europie czasy, niż przed wojną, kiedy to Niemcy hitlerowskie, krok za krokiem, rozpętywały drugą wojnę światową. Nie mo-

żemy jednak nie liczyć się z planami remilitaryzacji Niemiec zachodnich, które już zostały wciągnięte do takich agresywnych ugrupowań militarnych jak pakt północnoatlantycki i unia zachodnioeuropejska. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że remilitaryzacja Niemiec zachodnich pogłębi sprzeczności i zwiększy możliwość konfliktów również między samymi krajami imperialistycznymi.

Nowe czasy nastąpiły również na Wschodzie. Po klęsce militarystycznej Japonii i po utworzeniu Chińskiej Republiki Ludowej, która w pełni dowiodła zdolności obrony swych interesów narodowych i która nieugięcie realizuje politykę pokoju, nie ma dziś w Azji takiego państwa agresywnego, które odważyłoby się rozpętać trzecią wojnę światową. Obecnie, jeśli pominąć Koreę południową, niebezpieczeństwo agresji w Azji wypływa głównie z faktu, że wyspa Tajwan została przekształcona w amerykańską bazę wojskową.

Każdy rozumie jak wiele zależy — jeśli chodzi o zapewnienie pokoju powszechnego — od zdecydowanej po prawy stosunków między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi. Sądzimy, że jest w tym zainteresowany zarówno naród radziecki jak i naród amerykański, jak wreszcie narody innych państw. Kierując się tymi względami rząd radziecki w znanym piśmie tow. N. A. Bułganina do prezydenta USA D. Eisenhowera zaproponował zawarcie układu radziecko-amerykańskiego o przyjaźni i współpracy. Ustosunkowanie się rządu USA do tej propozycji radzieckiej świadczy, że w Stanach Zjednoczonych silne są obecnie pozycje zwolenników tych kół, które dążą do rozwiązania nieuregulowanych problemów nie w drodze rokowań, lecz w drodze wojny i że kolo te wywierają pewien wpływ na prezydenta i rząd.

Niezmiennie pozostaje również nasze dążenie do polepszenia stosunków z W. Brytanią. Znpowiedziana podróż czołowych mężów stanu naszego kraju do Anglii stwarza nową możliwość osiągnięcia lepszego zrozumienia wzajemnego i podjęcia wspólnych wysiłków zmierzających do dalszego złagodzenia napięcia międzynarodowego.

Związek Radziecki dąży także do nawiązania przyjaznych stosunków z Francją, której obecny rząd wyraził życzenie poprawy stosun-

Podpisano 28.4

XX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Przemówienie towarzysza G. K. Żukowa

TOWARZYSZE!

Radzieckie siły zbrojne i cały naród radziecki witają XX Zjazd ściśle zespólni wo kół swej ukochanej partii komunistycznej.

TOWARZYSZE! Partia i rząd czynią wszystko co jest w ich mocy, aby utrzymać pokój oraz pogłębić zaufanie i przyjaźń między narodami. Aby osiągnąć złagodzenie na płaszczyźnie międzynarodowej i stworzyć atmosferę zaufania między państwami, rząd radziecki wystąpił z propozycją redukcji zbrojeń i zakazu broni masowej zagłady a jednocześnie podjął konkretne kroki w kierunku redukcji własnych sił zbrojnych. W sierpniu ubiegłego roku rząd radziecki postanowił zmniejszyć liczebność sił zbrojnych ZSRR o 640 tys. ludzi. Melduję XX Zjazdowi, że ta uchwała rządu została przez Ministerstwo Obrony wykonana w całej rozciągłości i w ściśle ustalonym terminie.

Oprócz redukcji sił zbrojnych rząd nasz zmniejsza w 1956 roku wydatki wojskowe prawie o 10 miliardów rubli. Wycofaliśmy wojska z baz wojskowych w Porcie Artura oraz w Porkkala-Udd i rozwiąaliśmy te jednostki.

Dążąc do osłabienia napięcia międzynarodowego i wytworzenia atmosfery zaufania między państwami, poszły za przykładem Związku Radzieckiego kraje demokracji ludowej — Polska, Czechosłowacja, Węgry, Rumunia, Bułgaria i Albania, reduktując swe siły zbrojne o 180 tys. ludzi.

Naród radziecki wierzy nie zdomnie w triumf leninowskiej polityki współpracy międzynarodowej, gdyż jest to polityka jedynie słuszną.

Jednakże naród radziecki nie może nie uwzględnić faktu, że polityka współpracy międzynarodowej natrafia na opór ze strony agresywnych kół państw kapitalistycznych.

Grudniowa sesja rady bloku północno-atlantycznego, do którego należy już obecnie Niemiecka Republika Federalna, wypowiedziała się za wyposażeniem armii NATO w broń atomową, za dalszym zwiększeniem sił lotniczych w Europie zachodniej i za przyspieszeniem re-militaryzacji Niemiec zachodnich.

Politycy amerykańscy i angielscy liczą przede wszystkim na siły zbrojne Niemiec zachodnich jako na trzon wojsk lądowych w Europie zachodniej. Nie szczędzą oni środków na jak najszybsze uzbrojenie armii zachodnio-niemieckiej, nie wycofując broni atomowej. Jednocześnie dbają oni o to, aby formowana obecnie armia zachodnio-niemiecka miała już możliwość zdobywania doświadczenia bojowego. W tym celu były generał hitlerowski Heusinger, obecny przewodniczący najwyższej rady wojennej Niemiec Federalnej, raz dzi skoryzystał z — jak się wyraził — „dogodnej okazji” w Algierze i Maroku, gdzie wojska zachodnio-niemieckie mogły otrzymać przeszkolenie w „rzeczywistych warunkach bojowych”.

Na Dalekim Wschodzie podejmowane są analogiczne wysiłki w celu wskrzeszenia militarystyki japońskiej, mimo iż nie chce tego naród japoński, który na podstawie własnego tragicznego doświadczenia przekonał się o niszczycielskiej sile bomb atomowych zrzuconych na Hiroszimę i Nagasaki.

Inna, bardzo ważna przyczyna napięcia międzynarodowego jest istnienie amerykańskich baz wojskowych na obcych terytoriach.

Amerykańscy mężowie stanu usiłują dowiedzieć, że wszystkie te bazy mają charakter obronny. Jednakże każdy kto orientuje się w spra-

wach wojskowych rozumie, że bazy znajdujące się w odległości tysięcy kilometrów od terytorium jakiegokolwiek kraju nie mogą służyć obronie tego kraju. Trzeba także podkreślić, że rządy państw, które zgodziły się na założenie amerykańskich baz wojskowych na swym terytorium, igrają z ogniem, poświęcając interesy narodowe i narażając życie ludności swych krajów na niebezpieczeństwo, ponieważ w myśl logiki walki zbrojnej na te bazy muszą spaść ciosy w odpowiedzi na atak bez względu na czym terytorium znajdują się one.

Pragnąłbym zwrócić uwagę na coraz częściej powtarzające się oświadczenia pewnych polityków USA, iż go towi są siły oręża amerykańskiego, z użyciem bomb atomowych, dopomóc Ciang Kai-szekowi w dalszym okupowaniu chińskiej wyspy Tajwan i innych przybrzeżnych wysp chińskich.

Niestety, cała praktyka państw kapitalistycznych w dziedzinie stosunków między narodowych świadczy, że pewne koła tych państw zainteresowane są nie w ustanowieniu trwałego pokoju, zaufania i przyjaźni między narodami, lecz w wysiłku zbrojeń, w szerzeniu strachu i niewiary w możliwość pokojowego współistnienia z krajami obozu socjalistycznego.

W związku z tym, uważam za swój obowiązek zwrócić poinformowanie zjazdu o głównych kierunkach w rozwoju sił zbrojnych największych państw kapitalistycznych, przede wszystkim USA.

Poświęcają one główną uwagę broni atomowej, opracowaniu całej serii typów tej broni o różnej mocy wybuchowej, jak również opracowaniu sposobów wykorzystania broni atomowej przez lotnictwo, marynarkę i artylerię oraz zastosowanie jej w pociskach rakietowych.

W systemie bloków militarnych Stany Zjednoczone monopolizują w swych re-kach budowę potężnego lotnictwa strategicznego i lotnictwa do transportu broni atomowej, planując jego użycie głównie z baz lotniczych rozmieszczonych wokół Związku Radzieckiego. Na swoich partnerów w blokach militarnych przerzucają one formowanie wojsk lądowych, lotnictwa frontowego i wojsk pomocniczych, licząc głównie na formowanie obecnie zachodnio-niemieckie siły zbrojne.

W ostatnich czasach w oświadczeniach polityków i wojskowych amerykańskich coraz częściej przewija się myśl, że strategia amerykańska powinna się opierać na użyciu broni atomowej w celach — jak się oni wyrażają — „taktycznych”, to jest w ramach operacji na polach bitew i teatrach działań wojennych.

Co kryje się za tego rodzaju wypowiedziami? Biorąc pod uwagę fakt, że Ameryka leży pod względem geograficznym daleko, panowie ci troczę się o to, by broń atomowa została użyta głównie na terytorium Europy — rzecz jasna — jak najdalej od ośrodków przemysłowych Ameryki.

Czy te plany „przebiegłych strategów” mają szansę realizacji? Nie, nie mają, w dzisiejszych czasach nie można już walczyć nie narażając się na przeciwdziałanie. Jeśli chcesz zadawać ciosy atomowe przeciwnikowi, to bądź przygotowany na to, że i na ciebie spadną takie same, a być może jes-

zcze: potężniejsze ciosy z jego strony.

TOWARZYSZE!

Związek Radziecki nikomu nie zagraża i nie ma zamiaru na nikogo napadać. Ale wobec tego, że jeszcze nie osiągnięto porozumienia w sprawie redukcji sił zbrojnych i zakazu broni atomowej, jak również w związku z tym, że nie stworzono jeszcze systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie i że nie ma na razie niezawodnych gwarancji trwałego pokoju, zmuszeni jesteśmy posiadać takie siły zbrojne, które byłyby zdolne do niezawodnej obrony interesów naszego kraju, by żadna prowokacja wrogów nie mogła nas zaskoczyć.

Budując radzieckie siły zbrojne wychodzimy z założenia, że sposoby i formy przyszłej wojny będą pod wieloma względami odmienne niż pod czas wszystkich minionych wojen. Przyszła wojna, jeżeli już zostanie rozpetana, charakteryzować będzie masowe zastosowanie lotnictwa, różnorodnej broni rakietowej i rozmaitych środków masowego rażenia takich, jak broń atomowa, termojądrowa, chemiczna i bakteriologiczna.

Uważamy jednak, że nowocześnie broń, nie wyłączając środków masowego rażenia, nie zmniejsza decydującej roli armii lądowej, marynarki i lotnictwa.

Dzięki nieustannej trosce partii i rządu o zdolność obronną naszego kraju, radzieckie siły zbrojne zostały w sposób radykalny przebudowane i pod względem jakości przekroczyły poziom, na którym znajdowały się pod koniec wielkiej wojny narodowej.

Przemówienie tow. W. M. Mołotowa

Dokonywanie ze strony

ków francusko-radzieckich. Ponieważ rząd Francji wykaże przy tym szczególne zainteresowanie problemem rozbrojenia, będziemy wraz z Francją dążyć do osiągnięcia określonego zwrotu w rozwiązaniu tego problemu. Należy przypuszczać, że umocnienie pozycji sił demokratycznych w ostatnich wyborach do parlamentu będzie temu sprzyjało.

Państwo nasze opowiadało się i opowiada za rozwojem przyjaźnych stosunków ze wszystkimi krajami — wielkimi i małymi. Ma ono zwłaszcza nadzieję, że takie mają być stosunki jego z Turcją i z Iranem i z Pakistanem i z Japonią. Dobre stosunki tych krajów ze Związkiem Radzieckim nie mogą nie odpowiadać ich żywotnym interesom.

Aby rozstrzygnąć jak najbardziej front walki o pokój, nasza partia i rząd radziecki rozwinęły tę walkę pod sztandarem zmniejszenia napięcia międzynarodowego.

Przyczyniać się do zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych mogą nie tylko dyplomaci i politycy, lecz także działacze na polu gospodarczym i kulturalnym, zarówno oficjalni przedstawiciele państw, jak i wszyscy inni, którzy przyczyniają się do rozwoju współpracy i przyjaźnych stosunków między państwami w takiej czy innej dziedzinie działalności

Zwiększone możliwości ekonomicznej radzieckiej, a przede wszystkim wielkie osiągnięcia przemysłu ciężkiego pozwoliły nam wyposażyć na nowo naszą armię, lotnictwo i marynarkę w pierwszorzędny techniczny sprzęt wojskowy. Organizację i wyszkolenie wojsk dostosowano do warunków użycia nowoczesnego technicznego sprzętu wojskowego.

W składzie naszych sił zbrojnych wzrósł znacznie odsetek lotnictwa i wojsk obrony przeciwlotniczej. Przeprowadzono całkowitą mechanizację i motoryzację armii. Radzieckie siły zbrojne posiadają obecnie różnorodną broń atomową i termojądrową, potężne uzbrojenie rakietowe i odrzutowe różnych typów, w tym także pociski zdolnie kierowane. Jednostki piechoty zostały wyposażone w nową skuteczniejszą broń i są w całości zmotoryzowane. W ich skład włączono organizacje czołgi wysokiej jakości i działa pancernne. Zmechanizowane jednostki pancerne przez wyżej oddziały zmechanizowane i pancerne z czasów minionej wojny pod względem swej siły bojowej, manewrowości i zdolności do samodzielnego działania. Mamy poważne osiągnięcia w podniesieniu jakości sprzętu artyleryjskiego.

Komitet Centralny partii i rząd poświęcają szczególną uwagę rozwojowi lotnictwa wojskowego, jako niezmiennie doniosłego środka zapewnienia bezpieczeństwa naszej ojczyzny. Dysponujemy obecnie pierwszorzędnym lotnictwem odrzutowym, zdolnym do rozwiązania wszelkich zadań, przed jakimi stanęłoby w wypadku napaści agresora.

państwowej, społecznej czy prywatnej.

TOWARZYSZE!

Partia nasza i rząd radziecki zawsze stoją na straży interesów pokoju. Polityka zagraniczna naszego państwa prowadzona jest pod kierownictwem partii komunistycznej i Komitetu Centralnego. To właśnie jest przede wszystkim gwarancją sukcesów w dziele umacniania pozycji Związku Radzieckiego na arenie międzynarodowej, w dziele obrony pokoju na całym świecie.

Zarówno nasze poważne sukcesy osiągnięte w sprawach dotyczących wewnętrznej polityki i zagranicznej, jak i nasze osiągnięcia w dziedzinie polityki zagranicznej zawdzięczamy temu, że po XIX Zjeździe Komitet Centralny stosował leninowską zasadę kolegialności kierownictwa. Popierany przez całą partię Komitet Centralny wystąpił zdecydowanie przeciwko obecnemu duchowi marksizmu-leninizmu kultowi jednostki, który odegrał w pewnym okresie tak ujemną rolę. Można wyrazić przekonanie, że obecny zjazd całkowicie zapobiega te pryncypialne ujęcie kwestii.

Można nawet powiedzieć, że nigdy dotąd Komitet Centralny naszej partii, jego prezydium nie zajmowało się tak aktywnie sprawami polityki zagranicznej, jak w minionym okresie.

Partia i rząd radziecki osiągnęli pewne sukcesy w dziele zapewnienia pokoju. U podstaw tych sukcesów leży stały wzrost materialnych

Jeśli chodzi o marynarkę wojenną wychodzimy z założenia, że w przyszłej wojnie walka na morskich teatrach działań wojennych nabiera nieporównanie większej wagi niż podczas minionej wojny. W obecnej chwili nasza marynarka wojenna wraz z armią i lotnictwem może niezawodnie obronić morskie granice naszej ojczyzny.

Z uwagi na realne zagrożenie z powietrza, w szczególności ze strony pocisków zdolnie kierowanych, jak również na rozwój odrzutowego lotnictwa strategicznego, dokonano wielkiej pracy nad zorganizowaniem obrony przeciwlotniczej kraju. W chwili obecnej obrona przeciwlotnicza dysponuje nowoczesnym lotnictwem myśliwskim o szybkości ponaddźwiękowej, doskonałą artylerią przeciwlotniczą, przeciwlotniczą bronią rakietową i innymi środkami obrony przed nalotami.

Pozwólcie, towarzysze, że w imieniu żołnierzy wyrażę głęboką wdzięczność naszym uczonym, konstruktorom, robotnikom, inżynierom i technikom przemysłu obronnego, którzy swym ofiarnym wysiłkiem i inicjatywą zapewniają dostarczenie armii radzieckiej oraz naszemu lotnictwu i marynarce wojennej sprzętu technicznego i broni wysokiej jakości.

W ostatnich latach w wojskach lądowych, lotnictwie i marynarce dokonano wielkiej pracy nad wyszkoleniem wojsk w prowadzeniu działań bojowych w warunkach stosowania broni atomowej i innych nowych środków walki. Jednostki wszystkich rodzajów sił zbrojnych zdobyły niezbędną praktykę w dziedzinie wykonywania zadań bojowych w skomplikowanej sytuacji na

lądzie, w powietrzu i na morzu. W okresie powojennym radziecka nauka wojenna potrafiła uogólnić doświadczenia wojny i późniejszy rozwój techniki oraz na tej podstawie nadać właściwy kierunek budowie i szkoleniu naszych sił zbrojnych.

Uwzględniając dalszy postęp nauki i techniki, ukazanie się nowych środków rażenia i nowego sprzętu technicznego powinniśmy nadal ustalać w porę najbardziej celowe metody i formy walki zbrojnej, studiować jej wszechstronnie i wprowadzać do praktyki szkoleniowej naszych wojsk.

Od czasu XIX Zjazdu partii dowódcy, organa polityczne i organizacje partyjne sił zbrojnych osiągnęły pod kierownictwem Komitetu Centralnego partii dalsze sukcesy w dziedzinie politycznego i żołnierskiego wychowania składu osobowego. Musimy jednak jeszcze wiele pracować nad polepszeniem całokształtu pracy partyjno-politycznej w wojsku, dążąc do jej ściślejszego powiązania z praktycznymi zadaniami jeszcze lepszego wyszkolenia bojowego wojsk i wzmocnienia dyscypliny wojskowej.

W związku z tym zmniejszeniem liczebności sił zbrojnych pewna część poborowych nie będzie w przyszłości powoływana do wojska. Musimy podjąć kroki, aby zwalniana od poboru młodzież mogła również poza armią przejść przeszkolenie umożliwiające jej wykonanie obowiązków obrony ojczyzny.

W związku z tym działalność Towarzystwa Ochołniczej Współpracy z Armią, Marynarką i Lotnictwem wymaga dalszego usprawnienia.

Zadanie obrony zaplecza nigdy nie występowało tak ostro, jak w warunkach dzisiejszych. Zapewnienie bezpieczeństwa ludzi radzieckich wymaga dalszych wysiłków w celu usprawnienia organizacji lokalnej obrony przeciwlotniczej, wymaga odpowiedzialnego przeszkolenia całej ludności w ramach organizacji cywilnych.

TOWARZYSZE!

Wraz z siłami zbrojnymi Związku Radzieckiego na straży pokoju i bezpieczeństwa swych narodów stoją siły zbrojne wielkiej Chińskiej Republiki Ludowej i innych krajów demokracji ludowej. Nasze siły zbrojne i armie naszych sojuszników stanowią prawdziwie bratnią i zwartą rodzinę żołnierzy walczących o świetlaną przyszłość swych narodów, żołnierzy gotowych poświęcić życie w obronie najwyższych interesów swych narodów. W tym tkwi nasza siła i na tym polega nasza wyższość nad siłami zbrojnymi obozu kapitalistycznego.

TOWARZYSZE!

Pragnę zapewnić XX Zjazd naszej ukochanej partii komunistycznej, rząd radziecki, cały nasz naród i wszystkich naszych przyjaciół, że siły zbrojne Związku Radzieckiego są zawsze gotowe spełnić z honorem i godnością swój obowiązek wobec ojczyzny.

(Przemówienie G. K. Żukowa przerywane było wielokrotnie hucznymi, długo nie milknącymi oklaskami).

KRONIKA PARTUJNA

W dniu dzisiejszym odbędzie się następujące zajęcia dla słuchaczy II roku:

Od godz. 8-14 kolokwium z materializmu dialektycznego.

Od godz. 15-17 wykład na temat „Kierownictwa roli PPR w walce o utrwalenie władzy ludowej”.

Wojewódzki Ośrodek Szkolenia Partyjnego PZPR w Koszalinie zawiadamia, że w dniu 23 bm. o godz. 16 w sali odczytowej Ośrodka przy ul. Zwycięstwa 37 (gmach. KM PZPR) odbędzie się odczyt na temat:

„O ZABOBONACH I WALCE Z NIMI”

Członkinie Ligi Kobiet podejmują cenne zobowiązania

Zbliża się 8 marca — Międzynarodowy Dzień Kobiet. Do Zarządu Miejskiego Ligi Kobiet w Słupsku napływają już pierwsze meldunki o zobowiązaniach podejmowanych przez kobiety naszego miasta dla uczczenia tego święta.

M. in. gospodynie domowe z rejonu komitetu blokowego nr 6 postanowiły założyć własną bibliotekę blokową. Poza tym zobowiązały się one stałe dbać o czystość i estetyczny wygląd bloków, w których zamieszkują, a w najbliższym się okresie wiosennie — letnim prowadzić dyżury podczas zabaw dzieci przy piaskownicach.

Cenne zobowiązania podjęły kobiety zatrudnione w Słupskiej Fabryce Narzędzi Rolniczych. Tak np.: Stefania Breikroć postanowiła podnieść wydajność pracy o 5 proc., natomiast Irena Sztrajbel o 10 proc. Ponadto członkinie kół Ligi Kobiet tego zakładu zobowiązały się zwerbować do swej organizacji 90 proc. kobiet zatrudnionych w SPNR.

(hk.)

Z walnego zgromadzenia delegatów PZGS Człuchów

• Pomyślna realizacja zadań gospodarczych • Podniesienie rentowności GS

Ostatnio odbyło się w Człuchowie walne zgromadzenie delegatów PZGS, na którym omówiono osiągnięcia, potrzeby i zadania spółdzielczości zaopatrzenia i zbytu w powiecie człuchowskim.

Prezes zarządu Roman Jagodziński w swoim sprawozdaniu wskazał, że walczyliśmy w stosunku do 1952 roku, otrzymaliśmy w ub. roku m. in. o 2300 ton więcej nawozów sztucznych, o 150 ton więcej cementu, o 130 ton więcej wapna budowlanego, o 38 ton więcej smoły i wiele innych materiałów budowlanych. Szeroka pomoc państwa dla pracujących w formie kredytów, pasz treściwych i węgla na kontraktację, sprzyjała rozwojowi kontraktacji. I tak kiedy w roku 1953 zakontraktowano 667 sztuk trzody mięsno-słoninowej, to już w roku 1955 liczba ta wzrosła do 1270 sztuk.

W okresie od 1952 roku zwiększono też sieć sklepów o 19 placówek. Wartość skupionej masy towarowej wzrosła w ubiegłym roku w porównaniu do 1952 r. o

ponad 10 milionów zł. Świadczy to o stałym wzroście dochodowości i zamożności gospodarstw rolnych.

Poważnymi osiągnięciami może się również wykazać spółdzielczość powiatu człuchowskiego w walce o obniżkę kosztów i podniesienie rentowności. Kiedy jeszcze w roku 1952 GS-y pracowały ze stratami, to już w 1955 roku wszystkie były rentowne, a wygosparowana nadwyżka w skali powiatu wynosiła 1 778 tys. zł.

Dzięki lepszemu gospodarce gminnych spółdzielni, wzrasta też coraz więcej zaufanie chłopów pracujących do spółdzielczości wiejskiej. Świad-

czy o tym najlepiej stały na miejscu nowi członkowie.

Obok niezaprzeczalnych osiągnięć — w działalności gminnych spółdzielni zarówno na odcinku zaopatrzenia jak i skupu występowały także poważne niedociągnięcia.

Niektóre zarządy GS cechowały brak troski o wykonanie skupu podstawowego artykułu jakim jest zboże konsumpcyjne. Często też rolnicy odwozili zboże na wolnorynkowy skup do sąsiednich Chojnic (woj. bydgoskie), gdyż WZGS w Koszalinie nie dostarczał w terminie i w pełnych ilościach potrzebnych artykułów, jak rowery, motocykle itp., które przeznaczane miały być na nagrody dla dostawców.

Wielu dyskutantów wskazywało na niedostateczną opatrzenie sklepów wiejskich w artykuły pierwszej potrzeby i artykuły przemysłowe, mimo że towary te znajdowały się w magazynach rozdzielczych GS lub PZGS. Poważnie zaniedbany w powiecie jest też handel obwoźny, który przez wszystkie GS traktowany jest jako złe konieczne.

Ob. Talaga z Siernieja i Sobczyński z Kałdowa mówili o marnotrawstwie towarów jak również o konieczności kontynuowania skutecznej walki ze złodziejami mienia spółdzielczego, której wyniki są już niemałe. O ile bowiem w roku 1954 suma mank wynosiła 793 tys. zł, to w roku 1955 zmalała do sumy 413 tys. zł.

Ob. Gospodarek z Przechlewa domagał się uruchomienia w gromadzie śrutownika i usprawnienia przydziału węgla oraz pasz treściwych dla rolników kontraktujących bekony i tuczniki. Wskazywał też na to, że w magazynie PZGS niszczące dużo ilość papierosów „Wczasowych”.

Szereg delegatów mówiło o złej jakości wypiekanego chleba i złej produkcji wyrobów masarniczych. Zwrócono również uwagę na zakłady żywienia zbiorowego, które nie zawsze właściwie spełniają swoją rolę.

Zjazd delegatów po dokonaniu oceny realizacji zobowiązań przedkongresowych i oceny działalności spółdzielczości wiejskiej za rok ubiegły, powziął szereg uchwał i wskazał na środki, zabezpieczające wykonanie zadań spółdzielczości zaopatrzenia i zbytu na terenie powiatu człuchowskiego.

(ka-jot)

SPORTE

10 kandydatów do przodownictwa w turnieju szachowym

W niedzielę 19 bm. rozegrano piątą rundę półfinałowych mistrzostw Powiatu w szachach. Nie spodzianką tej kolejki spotka-

ła porażka Karnkowskiego z Monasterskim. W pozostałych partiach padły następujące wyniki: Solski zwyciężył Wiśniewskiego, Dorkowski — Owczarka, a Doda — Jagodzińskiego. Nie rozstrzygniętych gier Szpakowski z Fronczkiem i Łuczynowicz z Knapczykiem.

Przedostatnim turniejem po V rundzie jest Szpakowski, który zgromadził 3,5 pkt. Tylko o pół punkta mniej uzyskało aż 6 zawodników (Wiśniewski, Dorkowski, Fronczek, Knapczyk, Doda i Stokosa), przy czym Stokosa ma 1 partię odłożoną. Również Solski odłożył jedną partię, mając obecnie 2,5 pkt. 2 pkt. zdobył Grabożyński. Zawodnik ten nie dokonał jeszcze dwóch partii, a więc i on jest dalszym kandydatem do objęcia przodownictwa w turnieju koszałińskim. Dziesiątym wreszcie rezydentem do tytułu lidera jest mistrz Łuczynowicz, mający „w zapasie” 2,5 pkt.

W dniu dzisiejszym w godz. od 10 do 15 zostaną przeprowadzone dogrywki odłożonych partii, a jutro (22 bm.) — dzień wolny od gry.

Obecna sytuacja nie wróży szybkiego wyjaśnienia w czółowce. Stawka jest bardzo wyrównana i każdy z wymienionych 10 „kandydatów” ma szansę utrzymania się w czółowce. Możemy się cieszyć, że w tym gronie znajduje się nasz reprezentant — zawodnik słupskiego Kolejarza — S. Wiśniewski.

8 juniorów Koszalina jedzie na mistrzostwa Polski

Ośmioosobowa ekipa naszych bokserów udaje się 23 bm. na mistrzostwa Polski juniorów do Olsztyna. Odbędzie się one w dniach 24, 25 i 26 bm.

A oto skład naszej kadry juniorów zatwierdzony przez SB WKKF Koszalin: w. papierowa: Dorsz (Sp. Złotów), w. musza: Lohrer (Sp. Koszalin), w. kogucia: Gałek, w. piórko: Biernacki (obaj Kol. Słupsk), w. lekkopółśrednia: Cieślak (Sp. Koszalin), w. półśrednia: Jarząbek (Start Walcz), waga lekkośrednia: Wyżewski (Start Walcz), w. średnia: Marczewski II (Sp. Koszalin).

Zawodnikom sekundać będzie instruktor Marczewski.

Uwaga: zawodnicy z Walcza i Złotowa stawiają się w Koszalinie 22 bm. skąd następnego dnia wraz z pięściami Koszalin wyjadą o godz. 5.32 do Olsztyna. Zbiórka na dworcu o 5 rano. Bokserzy słupskich dołączą się do ekipy w Słupsku.



Toni Saller, zdobywca trzech złotych medali na Igrzyskach Olimpijskich w Cortinie, udekorowany został przez prezydenta Austrii wysokim odznaczeniem państwowym.

Fot. — CAF.

W kilku wierszach z Drawsko

PKKF w Drawsku wykorzystując sprzyjające warunki atmosferyczne przystąpił do organizowania imprez sportowych, które z wielkim zadowoleniem zostały przyjęte przez miliony sportowców zimowych. W zawodach powiatowych w jeździe szybkiej na lodzie startowało kilkunastu zawodników i choć wyniki były przeciętne, to jednak zawodnicy zechcieli wiele młodzieży do uprawiania tego sportu. Mistrzem powiatu na dystansie 500 i 1000 m został Wiczorek (Drawa), wyprzedzając Ryment (Zryw). 23 lutego br. odbędzie się mistrzostwo powiatu w narciarstwie. Organizatorzy planują biegi na 5 i 10 km.

W XI rocznicę wyzwolenia miasta, w dniu 4 marca, w Drawsku zostaną rozegrane mistrzostwa powiatu w tenisie stołowym. Tego samego dnia zobaczymy spotkania w piłce siatkowej.

Mistrzem powiatu w koszykówce męskiej na rok 1956 została drużyna złoceńskieckiego Włóknarza, wygrywając w finale ze Spartą Drawsko 35:25.

Choćby mrozy trwały, czas już pomyśleć o remoncie boisk piłkarskich. Trzeba także zgłosić drużyny do mistrzostw klasy C, gdyż termin zgłoszeń upływa 8 marca, a dotychczas zapowiedzieli swój udział w rozgrywkach tylko 4 zespoły.

J. S.

PRACOWNICY POSZUKIWANI

1-go KIEROWNIKA BUDOWY i 2-CH MAJSTROW BUDOWLANYCH zatrudni od zaraz Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego, Gdynia, Odcinek Budowlany Nr 7 w SŁUPSKU przy ul. Stalina 23-a. Reflektuje się na siły wykwalifikowane (z praktyką). Warunki płacy w/g układu zbiorowego dla budownictwa. K-103-0

POWSZECHNA SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW w SZCZECINKU

poleca szeroki asortyment dań śniadaniowych codziennie od godz. 7-mej do 12-tej w restauracji Nr 3, przy ul. STALINA 10

Ceny obniżone przez stosowanie marży ba. Jw. mfcznych. K-104-0

DOBNE

ZGUBIONO kwit komisowy na kuchenkę gazową na nazwisko Wiśniewska Łucja wydany przez sklep komisowy w Słupsku. Gp-58

SZUMOWSKA Alicja zamieszkała w Białogardzie zgubiła legitymację Zw. Zaw. Prac. Służby Zdrowia wydaną w Słupsku. Gp-59.

PODZIĘKOWANIA

UNIEWAŻNIA się serwoicenie na zamierzenie w sprawie nadgranicznej nr 12/558/51 na nazwisko Jastrzębski Bolesław, Kolobrzeg. Gp-57.

Wszystkim kolegom, współpracownikom i przyjaciółom za liczny udział i pomoc w zorganizowaniu pogrzebu Józefa Kido — serdeczne podziękowanie składam tą drogą — Rodzina. Gp-58.

CO, gdzie, kiedy?

TEKINO

W KOSZALINIE

„Nowa Huta” — Szeregowiec Browkin; seanse o godz. 16, 18 i 20.

„Młoda Gwardia” — Rokosowo — Dzień bez kłamstwa; seanse o godz. 17.30 i 19.30.

WDE — Małżeństwo w mroku — seanse godz. 17.30 i 19.30.

SELPSE — „Polonia” — Skradziony śmiech. „1. Maj” — Przed potopem.

BIALOGARD — Mordercy są wśród nas.

SZCZECINEK — Psotnicy.

WALCZ — Opowieść atlantycka.

USZKA — Zagubione melodie.

SŁAWNO — A jednak ty.

DARŁOWO — Psotnicy.

KOŁOBRZEG — Romeo i Julia.

RYTÓW — Bez adresu.

MIĄSTKO — Diabeł z młynskiego wierzchołka.

CZŁUCHÓW — Złote jabłko.

ZŁOTÓW — Błękity krzyż.

ŚWIDWIN — Młodość na wiarze.

DRAWSKO — Błazn grzywa.

ZŁOCIENIEC — Silniejszy od wocy.

CZAPLINEK — Ogień w kiel.

JASTROWIE — Bajka o strzale.

Uwaga! Repertuar kin podajemy na podstawie komunikatu Okręgowego Zarządu Kin.

GRADIO

PROGRAM I

na dzień 21 bm. (wtorek)

Program dnia: 6.45, 7.15, 7.45, 8.15, 8.45, 9.15, 9.45, 10.15, 10.45, 11.15, 11.45, 12.15, 12.45, 13.15, 13.45, 14.15, 14.45, 15.15, 15.45, 16.15, 16.45, 17.15, 17.45, 18.15, 18.45, 19.15, 19.45, 20.15, 20.45, 21.15, 21.45, 22.15, 22.45, 23.15, 23.45, 24.15, 24.45, 25.15, 25.45, 26.15, 26.45, 27.15, 27.45, 28.15, 28.45, 29.15, 29.45, 30.15, 30.45, 31.15, 31.45, 32.15, 32.45, 33.15, 33.45, 34.15, 34.45, 35.15, 35.45, 36.15, 36.45, 37.15, 37.45, 38.15, 38.45, 39.15, 39.45, 40.15, 40.45, 41.15, 41.45, 42.15, 42.45, 43.15, 43.45, 44.15, 44.45, 45.15, 45.45, 46.15, 46.45, 47.15, 47.45, 48.15, 48.45, 49.15, 49.45, 50.15, 50.45, 51.15, 51.45, 52.15, 52.45, 53.15, 53.45, 54.15, 54.45, 55.15, 55.45, 56.15, 56.45, 57.15, 57.45, 58.15, 58.45, 59.15, 59.45, 60.15, 60.45, 61.15, 61.45, 62.15, 62.45, 63.15, 63.45, 64.15, 64.45, 65.15, 65.45, 66.15, 66.45, 67.15, 67.45, 68.15, 68.45, 69.15, 69.45, 70.15, 70.45, 71.15, 71.45, 72.15, 72.45, 73.15, 73.45, 74.15, 74.45, 75.15, 75.45, 76.15, 76.45, 77.15, 77.45, 78.15, 78.45, 79.15, 79.45, 80.15, 80.45, 81.15, 81.45, 82.15, 82.45, 83.15, 83.45, 84.15, 84.45, 85.15, 85.45, 86.15, 86.45, 87.15, 87.45, 88.15, 88.45, 89.15, 89.45, 90.15, 90.45, 91.15, 91.45, 92.15, 92.45, 93.15, 93.45, 94.15, 94.45, 95.15, 95.45, 96.15, 96.45, 97.15, 97.45, 98.15, 98.45, 99.15, 99.45, 100.15, 100.45, 101.15, 101.45, 102.15, 102.45, 103.15, 103.45, 104.15, 104.45, 105.15, 105.45, 106.15, 106.45, 107.15, 107.45, 108.15, 108.45, 109.15, 109.45, 110.15, 110.45, 111.15, 111.45, 112.15, 112.45, 113.15, 113.45, 114.15, 114.45, 115.15, 115.45, 116.15, 116.45, 117.15, 117.45, 118.15, 118.45, 119.15, 119.45, 120.15, 120.45, 121.15, 121.45, 122.15, 122.45, 123.15, 123.45, 124.15, 124.45, 125.15, 125.45, 126.15, 126.45, 127.15, 127.45, 128.15, 128.45, 129.15, 129.45, 130.15, 130.45, 131.15, 131.45, 132.15, 132.45, 133.15, 133.45, 134.15, 134.45, 135.15, 135.45, 136.15, 136.45, 137.15, 137.45, 138.15, 138.45, 139.15, 139.45, 140.15, 140.45, 141.15, 141.45, 142.15, 142.45, 143.15, 143.45, 144.15, 144.45, 145.15, 145.45, 146.15, 146.45, 147.15, 147.45, 148.15, 148.45, 149.15, 149.45, 150.15, 150.45, 151.15, 151.45, 152.15, 152.45, 153.15, 153.45, 154.15, 154.45, 155.15, 155.45, 156.15, 156.45, 157.15, 157.45, 158.15, 158.45, 159.15, 159.45, 160.15, 160.45, 161.15, 161.45, 162.15, 162.45, 163.15, 163.45, 164.15, 164.45, 165.15, 165.45, 166.15, 166.45, 167.15, 167.45, 168.15, 168.45, 169.15, 169.45, 170.15, 170.45, 171.15, 171.45, 172.15, 172.45, 173.15, 173.45, 174.15, 174.45, 175.15, 175.45, 176.15, 176.45, 177.15, 177.45, 178.15, 178.45, 179.15, 179.45, 180.15, 180.45, 181.15, 181.45, 182.15, 182.45, 183.15, 183.45, 184.15, 184.45, 185.15, 185.45, 186.15, 186.45, 187.15, 187.45, 188.15, 188.45, 189.15, 189.45, 190.15, 190.45, 191.15, 191.45, 192.15, 192.45, 193.15, 193.45, 194.15, 194.45, 195.15, 195.45, 196.15, 196.45, 197.15, 197.45, 198.15, 198.45, 199.15, 199.45, 200.15, 200.45, 201.15, 201.45, 202.15, 202.45, 203.15, 203.45, 204.15, 204.45, 205.15, 205.45, 206.15, 206.45, 207.15, 207.45, 208.15, 208.45, 209.15, 209.45, 210.15, 210.45, 211.15, 211.45, 212.15, 212.45, 213.15, 213.45, 214.15, 214.45, 215.15, 215.45, 216.15, 216.45, 217.15, 217.45, 218.15, 218.45, 219.15, 219.45, 220.15, 220.45, 221.15, 221.45, 222.15, 222.45, 223.15, 223.45, 224.15, 224.45, 225.15, 225.45, 226.15, 226.45, 227.15, 227.45, 228.15, 228.45, 229.15, 229.45, 230.15, 230.45, 231.15, 231.45, 232.15, 232.45, 233.15, 233.45, 234.15, 234.45, 235.15, 235.45, 236.15, 236.45, 237.15, 237.45, 238.15, 238.45, 239.15, 239.45, 240.15, 240.45, 241.15, 241.45, 242.15, 242.45, 243.15, 243.45, 244.15, 244.45, 245.15, 245.45, 246.15, 246.45, 247.15, 247.45, 248.15, 248.45, 249.15, 249.45, 250.15, 250.45, 251.15, 251.45, 252.15, 252.45, 253.15, 253.45, 254.15, 254.45, 255.15, 255.45, 256.15, 256.45, 257.15, 257.45, 258.15, 258.45, 259.15, 259.45, 260.15, 260.45, 261.15, 261.45, 262.15, 262.45, 263.15, 263.45, 264.15, 264.45, 265.15, 265.45, 266.15, 266.45, 267.15, 267.45, 268.15, 268.45, 269.15, 269.45, 270.15, 270.45, 271.15, 271.45, 272.15, 272.45, 273.15, 273.45, 274.15, 274.45, 275.15, 275.45, 276.15, 276.45, 277.15, 277.45, 278.15, 278.45, 279.15, 279.45, 280.15, 280.45, 281.15, 281.45, 282.15, 282.45, 283.15, 283.45, 284.15, 284.45, 285.15, 285.45, 286.15, 286.45, 287.15, 287.45, 288.15, 288.45, 289.15, 289.45, 290.15, 290.45, 291.15, 291.45, 292.15, 292.45, 293.15, 293.45, 294.15, 294.45, 295.15, 295.45, 296.15, 296.45, 297.15, 297.45, 298.15, 298.45, 299.15, 299.45, 300.15, 300.45, 301.15, 301.45, 302.15, 302.45, 303.15, 303.45, 304.15, 304.45, 305.15, 305.45, 306.15, 306.45, 307.15, 307.45, 308.15, 308.45, 309.15, 309.45, 310.15, 310.45, 311.15, 311.45, 312.15, 312.45, 313.15, 313.45, 314.15, 314.45, 315.15, 315.45, 316.15, 316.45, 317.15, 317.45, 318.15, 318.45, 319.15, 319.45, 320.15, 320.45, 321.15, 321.45, 322.15, 322.45, 323.15, 323.45, 324.15, 324.45, 325.15, 325.45, 326.15, 326.45, 327.15, 327.45, 328.15, 328.45, 329.15, 329.45, 330.15, 330.45, 331.15, 331.45, 332.15, 332.45, 333.15, 333.45, 334.15, 334.45, 335.15, 335.45, 336.15, 336.45, 337.15, 337.45, 338.15, 338.45, 339.15, 339.45, 340.15, 340.45, 341.15, 341.45, 342.15, 342.45, 343.15, 343.45, 344.15, 344.45, 345.15, 345.45, 346.15, 346.45, 347.15, 347.45, 348.15, 348.45, 349.15, 349.45, 350.15, 350.45, 351.15, 351.45, 352.15, 352.45, 353.15, 353.45, 354.15, 354.45, 355.15, 355.45, 356.15, 356.

MIEDZYNARODOWY DZIEŃ WALKI Z KOLONIALIZMEM

U kresu kolonializmu

Gdy Lenin mówił o tym, że nadejdzie okres, w którym narody Wschodu wezmą czynny udział w decydowaniu o losach całego świata, wielu ludzi było skłonnych traktować to jako „wróżbiarską przepowiednię”. I rzeczywiście trzeba było dysponować ogromnym zasobem wiedzy o prawach rozwoju społecznego, by zrozumieć nieuchronność historyczną zawartą w tych słowach Lenina. Kolonizatorzy mocno i pewnie śledzili wówczas w Chinach, Indiach i Burmie, Indonezji, Egipcie, Syrii, Libanie, Sudanie, w krajach afrykańskich i w Ameryce Łacińskiej. Kolonizatorzy ciągnęli z potwornego wyzysku podbitych narodów miliardy wezyski, narody ujarzmione płaciły za swą niewolę najstraszliwszą nędzą i poniżeniem.

W ciągu minionego dziesięciolecia gruntownie zmieniła się polityczna mapa świata. Tam, gdzie nie tak dawno jeszcze powiewały flagi metropolii, zatknięto narodowe sztandary wyzwolonych państw. Słowa Lenina o roli narodów Wschodu stały się rzeczywistością. Wyzwolili się wielkie Chiny. Do rządu mocarstw wysunęła się Republika Indyjska, powstały niepodległe państwa: Burma, Indonezja, Egipt, Sudan, Syria, Liban i inne. Zaczął się proces kształtowania narodowej odrębności ludów Czarnego Afryki. Wzmacnia się ruch narodowo-wyzwolczy w krajach Ameryki Łacińskiej, narasta bunt przeciwko narzuconej im roli agrarno-suwrowcowych przybudówek imperialistycznych potęg.

I dlatego dzień 21 lutego w roku 1956 — Międzynarodowy Dzień Walki z Kolonializmem — to nie tylko rocznica, która przypomina, że jednym z najbardziej palących problemów współczesnej doby jest jak najszybsza i całkowita likwidacja haniebnego systemu kolonializmu. To rocznica, która uzmysławia jakościową zmianę sytuacji na naszym globie, rocznica, która pokazuje, że „rozpad kolonialnego systemu imperializmu jest historycznym wydarzeniem okresu powojennego o znaczeniu ogólnoswiatowym” (z referatu tow. Chruszczowa na XX Zjeździe KPZR).

W czym zawiera się ogólnoswiatowe znaczenie tego faktu? Przede wszystkim w tym, że młode państwa, zarówno azjatyckie jak i arabskie, umacniają swą wolność polityczną sprawę pokoju, a nie wojny, sprawę postępu, a nie wstecznicstwa. Przeszło miliard 200 milionów ludzi wyzwolonych w ciągu ostatnich dziesięciu lat od więzów kolonialnych — a więc prawie połowa całej ludności kuli ziemskiej — występuje dziś na rzecz pokojowego współistnienia i wzajemnie korzystnej współpracy międzynarodowej. To obwieściła światu konferencja bandunajska, to potwierdziła codziennie praktyczna działalność na arenie międzynarodowej mężów stanu tych krajów.

Czy świat imperialistyczny godzi się z gwałtownym kurczeniem się kolonialnego zaplecza? Wiemy, że nie. Wojny w Korei, Indochinach i Indonezji pokazały jednak, że okres „polityki kanonierki” minął bezpowrotnie, że dziś imperialiści, nawet przy użyciu siły zbrojnej, nie są w stanie zdławić walki narodowo-wyzwolenczej. Zachód sięga więc do nowych środków. Nowa taktyka tradycyjnej polityki „dziel i rządź” polega z jednej strony na tzw. „pomocy” dla krajów słabo rozwiniętych i na montowaniu agresywnych bloków militarnych — z drugiej. Są to dwie strony jednego medalu. Amerykańska „pomoc” staje się cyrografem zobowiązującym „wspo-

magane” narody do przyjęcia konkretnych warunków politycznych, do uczestnictwa w paktach wojskowych, do podporządkowania się kierownictwu USA. Jednocześnie zaś pakt wojskowy ma na celu utrzymanie kolonialnych rządów przez politykę podziału. Tak np. pakt bagdadzki ma na celu wbić klin między kraje arabskiego Wschodu, a SEATO ma wywołać rozłam w krajach Azji południowo-wschodniej.

W ten sposób usiłuje dziś świat imperialistyczny zmobilizować z konieczności metodami kształtowania nowego for my starego kolonialnego ujarzmiania i wyzysku. W ten sposób usiłuje zneutralizować i unicestwić wolność polityczną wywalczoną przez białe kolonie.

Wolność polityczna jest pierwszą i najważniejszą przesłanką prawdziwej niezawisłości. Ale tylko przesłanką. Prawdziwa niezawisłość następuje dopiero z chwilą osiągnięcia samodzielności ekonomicznej. Mocarstwa imperialistyczne usiłują rozwój tego procesu hamować.

Poważną przeszkodą na drodze takiej polityki kolonialnej jest istnienie obozu socjalistycznego. My jesteśmy gotowi na warunkach równości i wzajemnych korzyści udzielać krajom słabo rozwiniętym koniecznej pomocy. Nasza gotowość i chęć korzystania z naszej pomocy przez kraje słabo rozwinięte sprawia, że Imperialiści nie mogą dziś traktować narodów Wschodu wyłącznie z punktu widzenia ka pitałistycznych zysków, że muszą kluczyć, a nieraz i iść na ustępstwa. Nikt już nie może myśleć poważnie o całkowitej przemianie, jakie dokonały się wśród narodów Wschodu. Można co najwyżej opóźnić tylko tempo dalszego rozwoju, czas, w którym wolność polityczna tych krajów oprze się o bazę ekonomiczną.

I właśnie dla przyspieszenia procesu osiągnięcia pełnej niezawisłości przez młode państwa Wschodu, ZSRR i kraje demokracji ludowej gotowe są udzielić im najszerzej pomocy w budowie własnego przemysłu, szkoleniu inteligencji technicznej, we wszystkich poczynaniach, które mają na celu ich rozwój gospodarczy, podniesienie stopy życiowej ich ludności.

„Kraje te — mówił tow. Chruszczow z trybuny XX Zjazdu — mimo że nie należą do światowego systemu socjalistycznego — mogą co rzysać z jego osiągnięć dla stworzenia niezależnej gospodarki narodowej i podniesienia stopy życiowej swych narodów. Obecnie, aby zdobyć nowoczesne urządzenia nie muszą kłaniać się w pas swoim byłym ciemiężcom. Urządzenia takie mogą one otrzymać w krajach socjalizmu, nie placąc za to żadnymi zobowiązaniami o charakterze politycznym lub wojskowym”.

To właśnie sprawia, że zarówno wyzwolone miliony ludzi jak i ci, których wyzwolenie jest sprawą dnia jutrzejszego — patrzą dziś na nasz oboz, na nas jako na tych, którzy uczciwie i bezinteresownie dopomogą im w odrobieniu wielowiekowego zacołania pozostawionego przez kolonizatorów; jako na tych, którzy stosunki z innymi narodami opierają na zasadach równości i równouprawnienia, którzy walczą przeciwko polityce kolonializmu i wojny.

D. HARNISZ

Uwaga opinii światowej skierowana jest dziś na Moskwę

Prasa światowa o XX Zjeździe KPZR

Cała prasa światowa nadal z niesłabnącą uwagą i zainteresowaniem śledzi przebieg obrad XX Zjazdu KPZR. Wszystkie dzienniki zamieszczają obszernie sprawozdania i komentarze na ten temat.

Rzym Dzienniki włoskie zamieszczają z przebiegu obrad XX Zjazdu KPZR szczegółowe korespondencje. Komentarze na temat obrad ukazują się codziennie na pierwszych stronach gazet.

Dziennik „Unita” komentuje przemówienie W. M. Molotowa, G. K. Żukowa i Ż. M. Kaganowicza.

Dziennik „Avanti” podkreśla w swym komentarzu, że „rysem charakterystycznym Zjazdu jest to, iż w obradach poruszane są najistotniejsze problemy wywierające wpływ na losy ogromnej większości wszystkich ludzi. Czy nione jest to przy tym z nadzwyczajną, wywierającą potężne wrażenie prostotą świadcząca o mocy i wierze we własne siły”.

Wychodzące w Mediolanie pismo finansowo-gospodarcze „Sole” zamieszcza artykuł poświęcony tej części referatu N. S. Chruszczowa, w której mówi on o pokojowym współwzrostu dwóch systemów. Pismo stwierdza, że zachód powinien się liczyć z tempem rozwoju gospodarczego ZSRR, „nie łudząc się co do wysiłków, których wymagać będzie i „pokojowe współistnienie” ze światem komunistycznym”.

Pekin Dziennik „Zenminzhipao” „Kunmingzhipao”, „Kuangminzhipao” i inne publikują obszernie artykuły na temat ostatnich przemówień wygłoszonych na XX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Dziennik „Zenminzhipao” stwierdza w artykule wstępnym, że referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego KPZR jest dokumentem o ogromnym znaczeniu historycznym. „Zostają w nim, na podstawie głębokiej marksistowsko-leninowskiej analizy, uogólnione sukcesy — pisze dziennik — jakie naród radziecki odniósł w budowie komunizmu, w walce o osłabienie napięcia międzynarodowego.

Zostało w nim uogólnione doświadczenie ruchu rewolucyjnego w różnych krajach. Sprawozdanie to jest przykładem

dem twórczego rozwinięcia marksizmu-leninizmu. Historia

ria wykaże, że XX Zjazd KPZR wskazał nie tylko drogę walce narodu radzieckiego, lecz także wytyczył linię dla szeregów nieustannego rozwoju międzynarodowego ruchu robotniczego”.

Depesza N. A. Bułganina do prezydenta Tito

BELGRAD. Jak donosi agencja Tanjug z Belgradu, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganin przesłał prezydentowi Jugosławii Tito depeszę z wyrazami współczucia z powodu tragicznego wypadku w pobliżu miasta Mavrovo w Macedonii, gdzie obsunęła się lawina śnieżna. Pod zwałami śniegu zginęło tam kilkadziesiąt osób. Lawina wyrządziła też znaczne straty materialne.

Radziecki charge d'affaires w Belgradzie Grlaznow zakomunikował, że Związek Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycyca ZSRR przekazał na rzecz rodzin ofiar lawiny 45 tys. rubli.

Otwarcie bezpośredniej komunikacji lotniczej Moskwa-Helsinki

Prezydent Finlandii

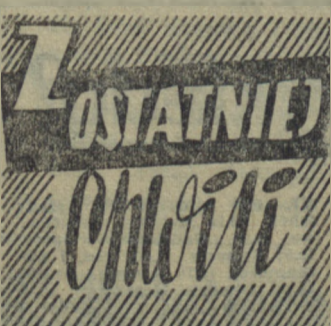


15. II. 1956 roku kolegium trzystu elektorów do konało wyboru nowego prezydenta Republiki Finlandii. Wleksością głosów zwyciężył Urho Kekkonen, który 1 marca obejmie na sześć lat stanowisko prezydenta Finlandii.

Na zdjęciu: Urho Kekkonen w swoim gabinecie w gmachu parlamentu po orłoszeniu wyniku wyborów.

MOSKWA. Jak donosi agencja TASS, dnia 19 bm. została w Moskwie podpisana umowa w sprawie komunikacji lotniczej między Związkiem Radzieckim a Finlandią.

W przeddzień tego wydarzenia, w moskiewskim porcie lotniczym, Wnukowo, wylądował pierwszy samolot fiński linii lotniczych „AERO”. Na pokładzie samolotu przybyła rządowa delegacja Finlandii z ministrem komunikacji i robót publicznych. M. Miettunenem na czele. Delegację powitał szef Głównego Zarządu Lotnictwa Cywilnego przy Radzie Ministrów ZSRR, Marszałek Lotnictwa S. F. Zaworonkow wraz ze swymi współpracownikami.



Przyznanie Tito przyjął związkowców rumuńskich

BUKARESZA.

Jak donosi rumuńska agencja prasowa, 18 bm. prezydent Tito przyjął przybyłą do Jugosławii delegację związkowców rumuńskich, na której czele stoi przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych Rumunii G. Apo stol.

Ryż z Burmy dla ZSRR



Statek „Taras Szewczenko” przywiozł do Portu Odeskiego ze stolicy Burmy — Rangunu 6870 ton ryżu. 200 ton ryżu stanowi dar premiera Burmy

MaoTse-tung i Czou En-lai otrzymali najwyższe odznaczenie Kambodży

PEKIN. Przewodniczący Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse-tung i premier Rady Państwowej ChRL Czou En-lai otrzymali w sobotę 18 bm. najwyższe odznaczenie Królestwa Kambodży, „Wielki Krzyż”, nadany im przez króla Kambodży Karodom Suramarita. Uroczystej dekoracji obu chińskich mężów stanu dokonał premier Kambodży Norodom Sihanouk, który bawił w Pekinie z oficjalną wizytą.



● BONN

Jak donosi agencja DPA, w Bonn podano oficjalnie do wiadomości, że ambasador NRF w Moskwie dr Haase obejmie swój urząd w początkach marca.

● NOWY JORK

Jak donoszą z Peru, rząd zwrócił się drogą radiową do wszystkich oficerów armii z wezwaniem, aby potępił rebelię woskową, wznieconą przez generała Perelra w mieście Iquitos w północnej części kraju. Apel rządu podkreśla równocześnie, że minister wojny wydał ostrą zarządzenia w sprawie ścigania buntowników. Rząd peruwiański zażądał też artykułu konstytucyjnego, przewidującego swobodę poruszania się obywateli po kraju. Obecnie na wyjazd ze stałego miejsca zamieszkania, zwłaszcza w kierunku północnym, trzeba będzie uzyskać specjalne zezwolenie.

Według wyjaśnień agencji zachodnich, rozszerzeniu się rebelii stoi na przeszkodzie fakt, że północna część kraju, objęta rebelią, jest oddzielona od części południowej pasem dziesięciu puszczy i wysokich gór, tak że komunikacja odbywa się normalnie drogą morską, bądź też lotniczą.

● DELHI

Przebywający od kilku dni w stolicy Indii szlach Iranu, Pahlewi, spotkał się dnia 19 bm. z premierem Nehru na przyjęciu w ambasadzie irańskiej.

● BERLIN

Jak podaje zachodnio-niemiecka agencja prasowa DPA, w Kairze został parafowany 18 lutego układ handlowy i płatniczy między Egiptem a NRF. Parafowanie układu nastąpiło po rozmowach, jakie od kilku tygodni prowadziła delegacja handlowa NRF z przedstawicielami Ministerstwa Handlu Zagranicznego Egiptu.

● PEKIN

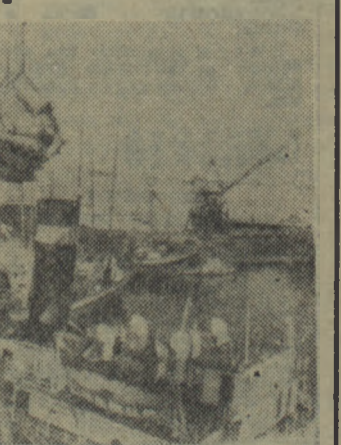
Indonezyjski minister informacji S. S. Makmur, zapowiedział, iż w bieżącym tygodniu rząd przedstawi w parlamencie projekt ustawy o anulowaniu układow gospodarczych i finansowych zawartych z Holandią w roku 1949 na konferencji w Hadze.

Decyzja rządu w sprawie anulowania układów gospodarczych i finansowych została podjęta w wyniku wypowiedzenia przez Indonezję w dniu 14 bm. porozumienia o Unii Holendersko-Indonezyjskiej.

● MEKSYK

Państwowy monopol naftowy w Meksyku „Petroleos Mexicanos” ogłosił komunikat stwierdzający, że w okolicy Tampico odkryto nowe złoża ropy naftowej. Do okolicy tego wysłano specjalne ekipy geologiczne i techniczne, którzy mają zbadać dokładnie wielkość zasobów i założyć szyby naftowe.

Ryż z Burmy dla ZSRR



U Nu, dla narodu radzieckiego. Na zdjęciu: wyladunek ryżu ze statku „Taras Szewczenko”. (Fot — CAF)

Skandal z amerykańskimi dostawami broni do Arabii Saudyjskiej

NEW YORK. Opinia publiczna w USA i w Brytanii jest niezwykle zaniepokojona ujawnieniem przed paru dniami faktu, iż Stany Zjednoczone wysyłały broń na Srodkowy Wschód.

Agencja United Press podała, że jej redakcja w Nowym Jorku po wiadomości anonimowej, iż w porcie nowojorskim gotuje się do odplynięcia statek „James Monroe” z ładunkiem 18 nowoczesnych czołgów typu „Walker Bulldog” dla Arabii Saudyjskiej. Redakcja United Press wiadomość ta wydała się niewiarygodną, ponieważ — jak wiadomo — rząd amerykański przez dłuższy czas prowadził zacieklą kampanię przeciwko zakupowi przez Egipt broni w Czołchostawacji twierdząc, iż „komuniści zaopatrują w broń kraje arabskie, co potęgowało niebezpieczeństwo wybuchu konfliktu między tymi krajami a Izraelem”. Redakcja nowojorska UP polecała swym współpracownikom w Waszyngtonie wyjaśnienie całej tej afery w departamencie stanu. Przysłanęty do muru, rzecznik departamentu White przyznał, że istotnie czołgi są przeznaczone dla Arabii Saudyjskiej, „w celach szkoleniowych”. White dodał, że Arabia Saudyjska zamówiła ponadto inny sprzęt wojskowy.

Wiadomość o eksporcie amerykańskich czołgów do Arabii Saudyjskiej przyjęta została z dużym zaniepokojeniem w kołach rządzących w Brytanii z uwagi na napięte stosunki między Anglią a

Arabią Saudyjską w związku ze sporem o oazę Burałaimi.

Przedostanie się do publicznej wiadomości faktu wysyłki amerykańskich czołgów do jednego z krajów arabskich wywołało zamieszanie w departamencie stanu USA. W pierwszej chwili, z polecenia prezydenta Eisenhowera, władze waszyngtońskie wydały zakaz wysyłki wspomnianych czołgów, jednakże w niedzielę 19 bm. zakaz ten został cofnięty. Uzasadniając cofnięcie zakazu rzecznik departamentu stanu jak podaje korespondent Reuters — dał cynicznie do zrozumienia, iż broń wysyła się do Arabii Saudyjskiej „w celu utrzymania równowagi w wysługu zbrojeń między Izraelem a krajami arabskimi”. Jak wynika z wypowiedzi tegoż rzecznika, w kołach rządzących w USA rozpatrywana jest także izraelska oferta na zakup amerykańskiej broni wartości 50 milionów dolarów.

Afera czołgowa wzbudziła także żydowską ludność Nowego Jorku, która zorganizowała w porcie nowojorskim demonstrację przeciwko wysyłce czołgów do Arabii Saudyjskiej. Koła dziennikarskie w Nowym Jorku podkreślają, że zde maskowanie fińskich stanowiska władz waszyngtońskich wobec problemu zaopatrzenia Srodkowego Wschodu w broń może sprawić republikańskiej administracji Eisenhowera wiele kłopotów w przyszłych wyborach, ponieważ ludność żydowska w stanie Nowy Jork stanowi poważną siłę wyborczą.